

Ar trebui să mai adaog punctele negative: că n'am permis certe confesionale, n'am propagat nici-când, nici ştiri, nici vederi potrivite a strica bunele raporturi dintre fraţi. Acestea însă în detaliu cine le-ar putea enumera?

Acelora însă, cari mă calumniază, le incumbă datoria a dovedi. Lucrarea mea a fost publică şi fixată, poftescă a căuta şi a arăta unde, când şi în ce n'am fost corect?

...A! Ştiu că imi vor veni înainte cu alegerea episcopului Goldiş. De aci datează cu deosebire ura lor contra «fanaticului» de mine! Sunt «fanatic», pentru-că n'am voit să tac, cum am fost cercat, atunci când ei făceau campania aceea sgomotoasă şi odioasă, prin care pregăteau alegerea la demnitatea episcopască a unui om, pe care ei înşişi l-au înjosit la timpul seu mai mult, până să-l facă «apostat dela neam şi biserică», vrednic a fi omorât cu petri. Ei bine, nu puteam eu atunci să tac, nici chiar cu riscul de a fi timbrat «fanatic iesuit» şi altele de acestea. Pentru-că prea era imoral şi criminal faptul, căruia mi-se cerea să-i fiu complice, fie şi prin tăcere.

Nu-i adevărat însă că eu — sau peste tot «Tribuna» — aş fi susţinut atunci candidatura dlui archimandrit A. Hamsea.

«Tribuna» n'a avut nici un candidat, cu atât mai puţin un «candidat naţionalist». «Tribuna» un singur nume a numit, ca să nu fie admis între candidaţi: numele Goldiş. Motivele ei, au fost de ordine etică şi naţională. Cine susţine alte motive e calumniator.

Dacă ar fi fost vorba de a face un rău serviciu bisericii ortodoxe, apoi trebuia să fac — cel puţin pasiv, — ceea-ce mi-se cerea — să tac, şi să contribuiesc astfel la alegerea ce s'a săvârşit. Pentru-că — nu vreau să ratăm pe nime — dar' ori-cine judecă obiectiv va recunoaşte, că rău serviciu se face unei biserici, când i-se pun episcopi oameni de aceia, cari înainte au fost acuşaţi (se zice numai «acuşaţi») de adevărate crime contra poporului şi bisericii.

Şi ori-cât de îndreptăţită, ba obligată era «Tribuna» să iee în chestiune atitudinea, ce a luat, ea a fost totuşi acuzată de *confesionalism* tocmai din partea «Tribunei Poporului». Atunci a început foaia din Arad mai întâi a judeca din punct de vedere confesional, şi a contesta uniilor dreptul de a se pronunţa în cauze publice, de mare interes naţional. Atunci a început a numi «surate gr-cat.» pe «Gazeta» şi «Tribuna». Ceea-ce face acum, după chestia grevei, nu e decât o reeditare a acuzelor lansate după alegerea episcopului Goldiş.

Bagseama aşa trebuie să fie; aşa i-se dă ordin dela stăpân. Dar' atunci tot mai mult ni-se dă drept nou, celor, ce am combătut acea alegere.

Ori-cum, însă e evident, că nu între noi sunt a se căuta «fanatici». Ear' «Trib. Pop.» dacă continuă pe calea apucată, atunci declare-se pe faţă drept foaie, nu numai oficioasă diocesană, ci organ oficios al *fanatismului* confesional. Nu mai umble a îmbăta lumea cu apă rece.

Dr. E. Dăianu.

Să ne cunoaştem.

Budapesta, 15 Martie.

Astăzi s'a ţinut obicinuita sărbătoare comemorativă a tineretului maghiar din Pesta. Sărbătura a fost însuflătoare, ca toate meetingurile, cari se razimă pe gătul mulţimii de stradă, înarmată cu stereotipul «se trăiesc».

Este însă atâtă ironie în faptul, că dintre Tyrtiei dela tribună, a căror glas tunător se sbătea în văzduh, abia puteai pescui câţiva Unguri veritabili, şi mulţi dintre cei-ce paradau cu anachronismul «diszmagyar», sânt din obârşie sgitulă sub creşele antindului verzi, evreiesc. Asta o ştiu Maghiarii şi noi totuşi nu observăm un curent reacţionar împotriva elementului ce-i distruge, pentru-că Jidani şi-au umplut punga şi uşor pot să încoingă sabia cu prăselele bătute în petri scumpe, spada de magnat maghiar, moştenită din strămoşi, pe care însă au amanetat-o nepoţii pentru — parale. Astfel a emigrat spada de magnat la soldul Israelitilor şi tot în chipul acesta şi principiile Ungurilor în punga acestora.

Tineri de altă naţionalitate nu au purtat rol de conducători la sărbătura aceasta, deşi sânt câţiva înşiraţi în ceata tineretului maghiar. Causa e foarte simplă. Maghiarii predau terenul Jidanilor, cari le-au legat mâinile prin puterea lor speculativă, dar' altora din jurul lor nu, pentru-că nu sânt siliţi şi pentru-că faţă de acestia pretinsul cavalierism le impune rezervă şi desconsiderare.

Omul care se smulge din ceata semenilor sei, numai la aparenţă e bine primit de mediul în care s'a încutrar legilor firii, pentru-că mediul acela l'a acaparat prin indulecile, prin promisiuni, şi de astfel de oameni ne servim numai, dar' nici-când nu-i punem alăturea cu noi. E raportul dintre stăpân şi slugă.

În zilele acestea s'a ţinut o şedinţă a societăţii tinerilor maghiari din Pesta sub conducerea noului preşedinte, (Petru Mihályi a abzis), în care s'a hotărât poziţia, ce o se iee studenţimea maghiară faţă de «Valahii», cari fac propagandă ligistă. «Ni-se invederează nişte periculoase simptome, un nou exflux al «Ligei» Valahilor» etc. — astfel a glăsuît un membru al societăţii.

Aşadar «Liga» vă răpeşte liniştea, dlor? Causa ori-cărei acţiuni naţionale a Românilor de peste munţi Ungurii o caută la Bucureşti.

Causa duşurilor dela congresul studenţesc din Paris, de cari scriburese Ungurii şi azi, a fost «Liga» dela Bucureşti? — Nu, dlor.

Nu «Liga», ci limba voastră legată, imposibilitatea unei manifestări serioase, caracteristică unui neam ajuns pe po-virniş, ce se nutreşte pe contul cinstei din obolul speculanţilor, cu cari s'a identificat şi din grandomania lipsită de cea mai stingheră proptea intelectuală. Asta a fost cauza.

Studenţimea maghiară nu a ajuns încă la acel grad de maturitate, ca să poată înţelege, că ori-ce acţiune naţională a tinerimii române de aici este firească invederare a sentimentului, care e datoare să-l poarte şi nu are lipsă de a fi inspirată de o instituţiune oarecare.

Tinerimea îşi propovăduieşte cuvântul cu mâna pe inimă, glăsuieşte ce simte, şi tineretul nostru a ajuns să înţeleagă durerile neamului în situaţia actuală, nu mai are lipsă ca să-l deschidă ochii un alt factor.

Ear' că în «Liga» din Bucureşti, cu misiune pur culturală — (ceea-ce nu vreau Ungurii să înţeleagă) — (noi Românii de peste munţi privim un razim al muncii noastre, sau mai mult o încorporare a idealului naţional, nutrit de ori-ce neam, — e natural. Ungurii îşi tind mâna

spre Finlandezi, de cari nu înrudirea, ci numai încurcate şi stilitice teorii lingvistice îi leagă, ear' noi fraji de un sânge, de un graiu nu am privi cu interes unul asupra altuia? Înrudirea Ungurilor cu Finlandezii etc. — a evaporat din capetele pleşuve a câtorva dascăli închişi între patru pereţi, ear' a noastră s'a încheagat din necazurile veacurilor, din traiul dela aceeaşi vatră.

Dar' să vedem în ce zace cauza sbărlirii tinerilor unguri? Un student T. Ghidui, a înfierat purtarea scandalosă a unui răţoic, I. Alexa, care deşi trăieşte din bani româneşti, totuşi încunjură pe Români, e membru al societăţii maghiare, pe când la-societatea «P. Maior» nu-l vede nime etc. Acest individ, în loc de a-i pune cenuşe pe cap şi de a se pocăi, informează fals pe colegii sei unguri, cari umplu jurnalele maghiare, că anume eată pericolul, pe bietul tineri îl persecută Liga. Ear' la o declaraţie a lui Ghidui, făcută în «M-g», că l'a înfierat numai, pentru-că nu-i împlineşte datoria faţă de neamul seu, la obiecţiunea, că şi Maghiarul Kölcsey zice între altele, că «a învăţa limbi străine e lucru frumos, dar' a şti limba ta maternă e datorinţă», răspunde cu un cinism revoltător, că zisa lui Kölcsey a citat-o greşit Ghidui, anume nu limba «maternă», zice Kölcsey, ci limba — «patriei».

Se poate o mai jidovească rectificare?

Noi nu sântem datori să ştim ce a zis Kölcsey, constatăm numai, că a atribuit poetului Kölcsey principiul pe calapodul cărora s'a făcut această rectificare, înseamnă a-l tîrî de pe piedestalul, care s'a ridicat, în mocirla speculativă a Schreib-Moritzilor dela «Budapesti Naplók», «Egyetértés» etc. etc.

Dar' în ultima analiză, nici ţinuta lui Kölcsey nu ne împoartă mai de aproape, ci ne atinge neplăcut faptul regretabil, că un tiner român, care se susţine din bani româneşti a ajuns pe astfel de căi pieziş.

Nu studentul Alexa ce individ ne interesează, ci în el vedem încorporarea colectivă a tuturor rezelor, ce pot băntui tineretului nostru.

Tinerii, cari nu se pot ridica la nivelul conştiinţei naţionale, cari nu-i cunosc limba şi tradiţiile neamului, cari îşi clădesc principiile pe temeliiile speculei, sânt blăstem pe capul neamului din care au eşit şi slabă proptea pentru cei-ce i-au primit.

Să analizăm puţin lucrul. Cam ce fel de tineri trec din rîndurile noastre la Maghiari?

Trec mai întâi tinerii, cari în urma educaţiunii greşite, străină de interesul obşteii româneşti de părinţi cu pozie, au fost alimentaţi de un spirit grandoman şi angust, cu totul opus firii poporului nostru. Sânt preţinşi «aristocraţi» ai nostri, coboritori din câte o familie cu atribut, oameni miei şi subţireli la minte, cavaleri în ghetă de lac, cari nu pot suferi «manierele ţărănoase» ale colegilor lor ridicaţi din popor, fiindule rostul eroic pe calapodul magnaţilor ungureşti. Aceştia de regulă nici limba nu i-o cunosc şi paradează cu lista, ear' interesul faţă de trebile poporului îl numesc «copilărie». Aceşti indivizi se gulesc de regulă sub streşina «dii diplomatiei», iau «totdeauna poziţie contemplativă şi misterioasă, de câte-ori îi întrebi despre ţinuta lor.

Aceştia formează o categorie.

A doua seamă de oameni sânt «lichelele». Băieţii săraici lipsiţi de mijloace materiale şi de tărie de duh, cari se pleacă în dreapta şi stînga pentru bani; trec la Unguri acuşându-se cu «sărăcia», şi când îi întrebi despre ţinuta lor, îţi promit, că în viitor câştigându-şi pozie şi mijloace, o să muncească.

Aceste două specii de oameni ne părăsesc: grandomanii şi speculanţii.

primii pe cale de a deveni nebuni şi nebăgaţi în seamă, ear' ceilalţi burtă-verzi, trântori.

De cei dintâi nu putem lipsi, căci nefiind de seama noastră, ne pot strica, ear' pe ceilalţi nu-i primim în şinul nostru, pentru-că ne-ar trage pe sfoară.

Deci astfel de elemente trec din şirele noastre în tabăra Ungurilor. Exemple vii avem, la ce am mai aduce? Unica datorinţă ce o avem faţă de acest soi de oameni este de a-i studia, de a-i cunoaşte, pentru-ca să ni-i ferim din cale şi să trecem peste ei la ordinea zilei.

Ear' studenţimea maghiară din Budapesta, care a făcut arătare la senatul universitar, contra acelor Români, cari au desaprobat pe cei ce s'au înscris de membri la societăţile maghiare, se ştie, că întreaga tinerime universitară română desaproabă şi desconsideră pe acei tineri ce au trecut în tabăra lor, cari nu reprezintă un partid condus de «principii», ci rēul sporadic, care nu e luat în seamă, sau mai bine adevărata proverbului: «nu este pădure fără uscături».

Astfel de indivizi îi lăsăm buni-bucuroşi să treacă în apele Ungurilor, pentru-că ranele neamului nostru nu sânt de a se vindeca nici prin ajutorul speculei, nici prin al degetelor înmănuşate.

Datorinţa noastră e de a ne cunoaşte oamenii, pentru-ca încrederea să nu ne amăgească şi prepusul să nu ne bântuie.

Deci se ne cunoaştem!

Omicron.

O jumătate de secol.

— La iubileul de o jumătate de secol al fondurilor centrale şcolastice şi de stipendii din districtul Năsăudului. —

13 Martie 1851—13 Martie 1901.

(Urmare.)

Cu ordinaţiunea venită li-s'a recunoscut deodată fondul de monturi şi fondul şcolastic înfiinţat din dreptul cărmăritului de trei luni pentru şcolaele naţionale de proprietate nedisputabilă şi prin urmare s'a lăsat în voea grăniţerilor a dispune peste acestea după placul lor, dându-li-se acel consiliu, ca fondul şcolastic să-l lase tot pentru acest scop şi celalalt fond adevă, al monturii să-l destineze tot pentru scopuri şcolastice.

Pentru aducerea unei hotărîri în această privinţă, comandantul regimentului din Năsăud, Rösner, a demandat ca toate comunităţile grăniţere să iee parte la consultarea comună în Năsăud pe 13 Martie 1851, spre a se consulta atât despre viitoarea folosire a munţilor, cum şi întrebuinţarea fondului de 25.441 fl. 12 cr. şi a fondului de montur de 27.000 fl. m. c.

Ordinaţiunea de desfiinţare s'a comunicat şi vicarului din Năsăud Macedon Pop, pe lângă acea cercetare oficioasă, ca să o facă cunoscută reprezentanţilor comunali în limba română.

Văzînd Macedon Pop din această ordinaţiune, că amintitele fonduri s'au recunoscut de proprietate a grăniţerilor, a luat consiliul înaltului guvern — pentru întrebuinţarea acestor fonduri — de al seu şi ca să poată reuşi cu el a chemat la casa vicarială încă înainte de adunarea reprezentanţilor comunali pe directorul şcolaelor normale Moise Panga, pe locotenentul Petru Tanco şi pe învăţătorul normal Basiliu Naşu spre a se conlege despre modul cum adevă ar pute aduce pe reprezentanţii comunelor ca aceste fonduri şi cu deosebire fondul monturului să se lase pentru sco-

puri şcolastice şi anumit pe acesta din urmă pentru stipendii împărţind studenţilor dela gimnasia, academie şi universităţi, cari vor ave calculi buni, ear' pe celelalte pentru scopul menit la înfiinţarea lor şi în cas de invoeire despre alegerea unui comitet de 12 ingi, — adevă dela fiecare companie unul, — sub preşedintele vicarului.

După mai multe vorbe şi desbateri au convenit într'aceea, că atât ei, cât şi alţi inteligenţi mireni şi preoţi cunoştui de zeloşi pentru binele comun să sfătuiască pe reprezentanţi, ca să lase numitele fonduri pentru aceste scopuri.

În ziua de 13 Martie 1851, destinată pentru întrunire, s'au adunat în Năsăud din fiecare comunitate bătrâni mai inteligenţi, unii preoţi, oficeri şi învăţători.

Vicecolonelul Rösner ceteşte în limba germană ordinaţiunea despre înfiinţare, ear' Macedon Pop, vicar, urmă cu o predică ţinută în limba română, spunîndu-le, că Majestatea Sa Împăratul şi Regele recunoaşte cu mulţumită serviciile lor militare făcute mai în un secol pentru monarhie şi tron, şi numai din cauze înalte de stat a aflat de lipsă desfiinţarea institutului grăniţer din Transilvania şi prin această înaltă dispoziţiune a avut numai scopuri salutare pentru ei, căci pe viitor vor ave de a se ocupa numai cu lucrurile lor economice, cari — fiind acum liberi de strapaţele militare — le vor pute împlini cu mai mare acurateţe decât până acum.

Cu toate laudele şi recunoştinţele, poporul a fost nelindestulit cu aceste măsuri, fiindcă nu s'a făcut nici o deosebire între dîngii şi grăniţerii săcui.

În urmă reprezentanţi tuturor comunelor la consiliul şi indemnul inteligenţi, şi anume al docentului Basiliu Naşu, directorului Moise Panga, locotenentului Petru Tanco şi a vicarului Macedon Pop, înşirînd foloasele cari vor urma din acea împrejurare, dacă ei nu numai fondul de provenire îl vor lăsa pentru scopul destinat la înfiinţare, ci şi pe cel de montur îl vor declara şi lăsa de fond de stipendii pentru studenţii din district aflători pe la gimnasia, academie şi universităţi, spunîndu-le în urmă şi daunele, cari vor urma din împărşirea acestor fonduri între dîngii, au şi lăsat aceste fonduri pentru aceste scopuri.

(Va urma.)

Revistă externă.

Declaraţiunile cancelarului Bülou în chestia Chinei.

Cancelarul german Bülou a făcut în reichstag următoarele constatări: «Scopurile, aspiraţiunile şi interesele guvernelor toamai în China sânt icicole foarte divergente. Nu e totdeauna lucru uşor a pune la cale învoiel. Sânt diferenţe a căror pricină trebuie căutată în natura relaţiunilor sau a trecutului.

Cum stă lucrul în chestia Mandjuriei, el nu ştie, dar' nu ştiu nici anumite guverne, cari sânt mai mult interesate faţă de această convenţie specială a Rusiei. Convenţia anglo-germană nu se referă la Mandjurie, căci aici Germania n'are nici un interes mai însemnat. Rusia are mai ales în nordul Chinei şi intenţii politice laterale. Intenţiile Rusiei şi ale Germaniei încep foarte bine lângă olaltă. Se ne biziim în solidaritatea naţiunilor culturale, cari vor trece şi peste acele divergenţe de păreri, cari s'au ivit din nou în China». Acesta este în general conţinutul declaraţiilor lui Bülou.

II. Şedinţele de peste an.

În cursul anului, Academia Română a ţinut 40 şedinţe ordinare, dintre cari 9 au fost publice. Osebit de lucrările pur administrative şi de domeniu privat al acestei instituţiuni, în şedinţele de peste an s'au discutat mai multe chestiuni ştiinţifice şi s'au făcut mai multe comunicări. Cele mai însemnate din acestea sânt următoarele:

În şedinţa dela 19 Maiu, colegul nostru dl Gr. G. Tocilescu a făcut o espunere despre biserica Vârzaru din Tirgoviste, dărimată de curînd, şi despre inscripţiunea găsită pe o cărămidă din acel monument.

La 9 Iunie, d-sa a făcut comunicaţiuni epigrafice, între cari un fragment de inscripţiune cuneiformă din muzeul naţional, relativă la domnia lui Aşurnasir-pal (885—860 a. Chr.)

În şedinţa dela 1 Septemvrie, dl Gr. G. Tocilescu a cetit despre Monu. mentele epigrafice descoperite în Dobrogea şi la Turnu-Severin.

La 6 Octomvrie, d-sa a cetit o espunere despre materialuri folcloristice române.

O altă lectură de domeniu cercetărilor arheologice a fost cea făcută de d-sa în 8 Decemvrie despre «Castelul roman, Saalburg, castrul Carnuntum şi cercetările asupra limesului roman în Germania şi Austria».

(Va urma.)

FOITA „TRIBUNEI“.

Academia Română.

— Raport asupra lucrărilor făcute în anul

1900—1901.

Domnilor colegi!

Presentându-vă, după datoria mea, la începutul acestei sesiuni generale, espunerea lucrărilor făcute de Academia dela sesiunea trecută, sânt fericit a aminti, înainte de toate, ea şi de alte solicitădine şi interesul ce augmîntă protector şi preşedinte de onoare al Academiei, Maiestatea Sa Regele, în înfiinţarea şi dezvoltarea ei.

Maiestăţii Sale augustului protector condolenţele sale, la cari Maiestatea Sa a binevoit a răspunde printr'o telegramă preagraţioasă.

În şedinţa dela 12 Maiu, după o datină introdusă în Academie de a se sërba ziua de 10 Maiu, cea mai însemnată în desvoltarea statului român, printr'o cuvîntare în lauda a celui, care a ilustrat-o, secretarul d-voastre general a cetit un memoriu despre însemnătatea acestei zile mari în viaţa României.

I. Membrii Academiei.

În cursul anului, Academia a avut să îndure patru dureroase pierderi prin încoetarea din viaţă a colegului nostru Nicolae Kretzulescu, a membrilor corespondenţi Aron Densuşianu şi Ioan Nenitescu, şi a membrilor onorari comite de Marsy şi Max Müller.

Veneratul nostru coleg Nicolae Kretzulescu, doctor în medicină dela facultatea de medicină din Paris, fusese ales membru al Academiei, în secţiunea ştiinţelor naturale, în septemvrie 1871. Academia, prin urmare, are în rândul membrilor ei, a recunoscută această nu numai valoarea ştiinţifică, dar' şi participarea la activitatea ştiinţifică, pentru studiile ştiinţifice de un dîntre antăii profesori de chirurgie de acum în România, pe lângă spitalul de medicină, care a fost considerată ca înfiinţarea ştiinţelor de medicină.

Activitatea sa ştiinţifică este veche. Din 1843 datează «Manualul de anatomie descriptivă», care fu retipărit în o prelucre nouă în 1878, în 3 volume.

Dar' regretatul nostru coleg a dezvoltat şi o mare activitate politică; el a fost un distins bărbat de stat, servind şi în toate ocaziunile ţeara şi ocupînd cele mai înalte demnităţi. El a fost şi reprezentantul ei la Berlin, Sant-Petersburg, Roma şi Paris.

Nicolae Kretzulescu a încetat din viaţă în 26 Iunie, la Leurdeni, în al 89-lea an al etăţii sale. Delegaţiunea, pentru a onora rămăşişele pămînteste ale regretatului nostru coleg, a dispus a se depune pe sicriul seu o coroană. Membrii delegaţiunii au eşit la gara de nord întrîu întâmpinarea rămăşişelor răposatului, ce au fost aşezate în biserica Kretzulescu, şi la serviciul divin, pe lângă delegaţiune, au asistat şi ceilalţi membri ai Academiei aflători în capitală; ear' secretarul d-voastre general a rostit o cuvîntare în numele Academiei.

Aron Densuşianu, profesor de limba şi literatura latină la universitatea din Iaşi, a încetat din viaţă în ziua de 4 Septemvrie. Răposatul era membru corespondent în secţiunea literară, ales la 18 Sept. 1877. Dînsul a desvoltat o neîncetată activitate literară, producînd un număr însemnat de scrieri de studii critice. Cele mai importante sânt: Epopeea naţională «Negriada», o povestire poetică

a descălcătoare a lui Negru-Vodă şi «Istoria limbii şi literaturii române».

Delegaţiunea a trimis familiii răposatului o scrisoare de condolenţă din partea Academiei.

Ioan Nenitescu a încetat din viaţă acum patru zile, la 23 a lunii curente. Pentru activitatea sa literară ca pedagog, ca poet şi ca etnograf, Academia l'a ales membru corespondent la 18 Martie 1896. Scrierea lui principală «Dela Români din Turcia-europeeană» a fost premiată de Academie la 1896 cu premiul Năsturel-Herăscu.

Comitele de Marsy, directorul societăţii franceze de arheologie şi membru onorar al Academiei noastre, dela 12 Aprilie 1894, a încetat din viaţă la Compiègne, în ziua de 16/29 Maiu. Răposatul era cunoscut prin frumoase studii asupra anticităţilor şi arhitecturii medievale.

Max Müller, membru onorar al Academiei, ales la 12 Septemvrie, 1875 a încetat din viaţă la Oxford, în 15/28 Octomvrie. Dînsul îşi câştigase un renume universal prin savantele sale lucrări asupra limbii sanscrite, prin elocinţele sale lecţiuni asupra ştiinţei limbilor şi prin numeroasele şi importante sale scrieri despre religiiuni şi despre mitologia comparată.

Moartea ministrului Bogoliepoft
Ministrul instrucției publice, Bogoliepoft, a murit. După cum se știe, acum câteva zile, cu ocazia unei audiențe studentul rus Carpovici, despre care s-a zice că face parte dintr'un vast complot revoluționar, a tras asupra lui Bogoliepoft un glonț de revolver, răbindu-l grav la gât.

Dela „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”. La fondul pentru achiziția unui local cu hală de vânzare pe seama „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, au mai contribuit cu câte 20 bani următorii: George Maior, paroh (Andrașfăleu-rom), Ignatie Filip, paroh (Paraschiva Filip n. Toma (Reciu), Ioan Munthiu, paroh, Elena Munthiu n. Derzu (Cărpeneș); Nicolae Gavra, paroh (Bendorf), Mihail Holerga, paroh (Măgărie), Iosif Lisai, șef-compt., Albina (Sibiu), Ioachim Cărpeneșan, paroh (Călnic) Ioan Pop, paroh, d-soara Lucretia Pop.

Di *Păcățian*, de altfel recunoscut ca un bun traducător, a localizat cu mult succes acesteă piesă, care are multe părți instructive pentru popor. Teatrul Ardelenilor este în formare, și deocamdată se reduce la reprezentațiile tinerilor diletanți, cari sînt foarte răspândite, întreprinându-se de ele cu multă dragoste chiar și țărani. Repertoriul acestor reprezentații e cules aproape tot din comediile lui Alexandri și Vuică. » *Sămăbata morților* » e chemată să se introducă în teatrul popular al Ardelenilor și *drama*. Localizarea lui *Păcățian* corespunde ideilor și modului de gîndire al țărânului.

„Insula morților” novelă de R. Voos, tradusă de Andreiu Bârseanu, profesor în Braşov. Pretul 50 bani.

Din 16 Martie n. 1900.

Renta de aur 4%	118.95
Renta ung. v. c. 4%	83.30
Imprumuturi diferite ung.	92.68
Bonuri rurale ung.	88.60
cromite-albane	32.71
Rezina de hârtie austriacă	9-33
„ argint austriacă	98.13
„ aur austriacă	11 14
Lecături austriace din 1893	741 00
Atribuție bănească austro-ungare	16 8.71
„ de credit ung.	1 5
„ de credit aust.	7 1-

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Balteș.
Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe
acțiuni: Iosif Marschall.

Anunț de prăvălie.

Subscrișii au onoarea a aduce la cunoștința P. T. public, că prăvălia care de 37 de ani există în **strada Turnului nr. 32**, a trecut pe numele

Emrich Bokody & Fiiu

și va rămâne tot **atelier de colorat și institut chimic de spălat**, precum a fost mai înainte.

Atragem atențiunea P. T. public asupra industriei noastre mărită și provăzută de nou cu cele mai bune mașini, prin cari sîntem puși în plăcuta pozițiune de a pute să satisfacem tuturor recerînțelor D-Voastre.

Ne permitem a Vă recomanda în deosebi institutul nostru chimic de spălat pentru ori-ce fel de rufărie și îmbrăcăminte, precum garderobe de domni și dame, uniforme, covoare, perdele, fețe de masă, broderii de tot felul, covoare de Smirna și Persia, piei de animale și peste tot ori-ce fel de lucru care cade în cadrul acesta.

În speranță că P. T. public ne va onora și de aici înainte cu prețioasele sale comande, rămănem

Cu deosebită stimă

Emrich Bokody & Fiiu.

[56] 7-10

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	» —50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	» —80
Aluășiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare«	» 1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	» —24
» Trifoiul	» —20
Costan T., Aur, novelă	» —30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	» —30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	» 1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	» 1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	» —20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	» —40
» Reprive din Paradoxe sociologice	» —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	» —10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 povești	» 1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	» —60
Simu R., Monografia comunei Orlat	» —50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)
stînd cu dîșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De
Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

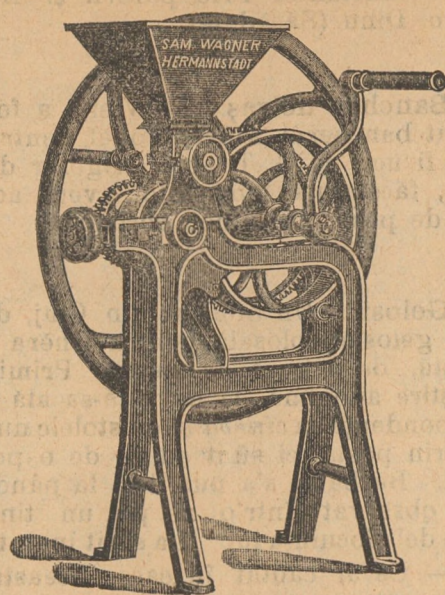
Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

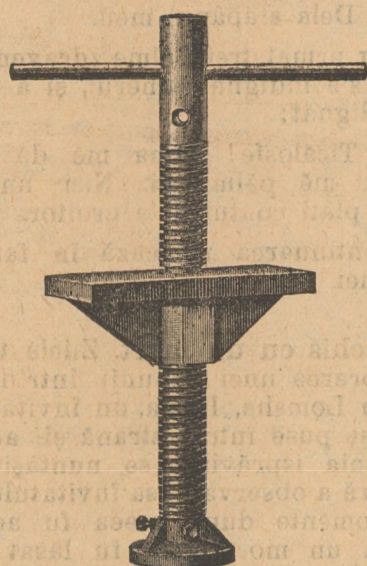
va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Moară de zdrobit.

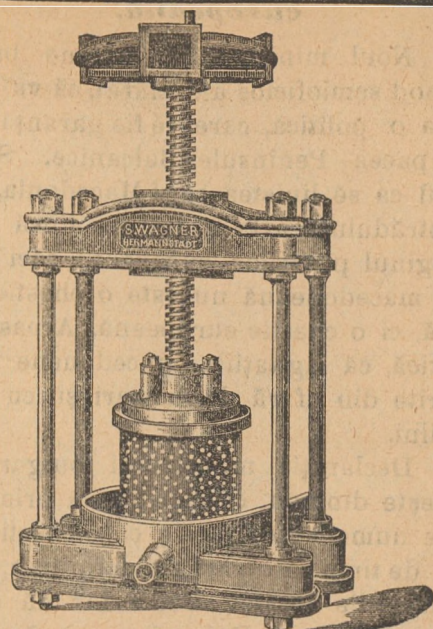
Fus pentru piua de ulei.

Cele mai bune
și mai escelente
mori de zdrobit
simburi de bostani, in, mac, etc.
precum și
piuë de ulei

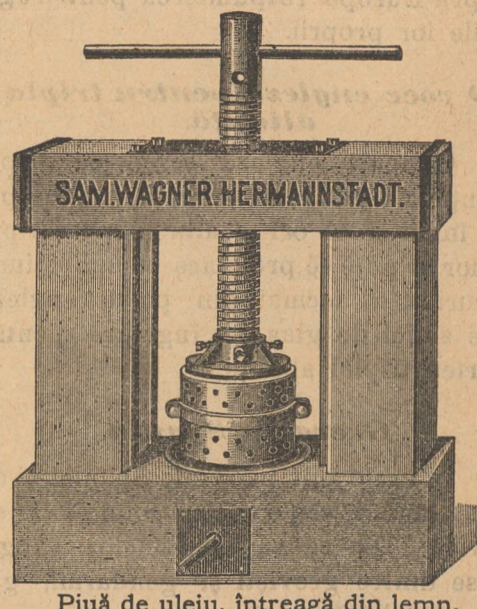
de construcția cea mai solidă din fer
sau lemn, apoi fuse singurate pentru
piuë de ulei și alte recuisite pentru
producerea de ulei de masă liferează
cu prețurile cele mai ieftine și pe lângă
cele mai avantajoase condițiuni de plată

Sam. Wagner,

prima turnătorie de fer, Sibiu,
tabrică de mașini și unelte agricole,
atelier de mori și prăvălie de fer,
Sibiu, Piața de fân nr. 1.

Piuă de ulei, întreagă din fer.

Piuă de ulei, întreagă din lemn.

Rattentod

(moartea cloșanilor)

(Felix Immisch, Delitzsch)

este cel mai bun mijloc pentru stîrpierea repede și sigură a cloșanilor și șoarecilor. Oamenilor și animalelor domestice ne-
stricacios. Se poate căpăta în pachete
la cor. 1.20 și 0.60 în farmaciile: »La
vulturul negru« în Sibiu, E. Wolff
în Cohalm, »La vultur« în Sebeșul-
săseș, în Gherban, în Reșinari, în
Borgo-Prund și în Mercurea. [50] 5-10

Colectați

mărci postale folosite

din toate țările și de ori-ce sorte, chiar
de cele mai comune — pentru creș-
terea și instrucția băieților săraci, cari
o se devină preoți. Suvenirii religioase
frumoase, cu deosebire cruci, cununi,
medaile cu Sf. Antoniu și Domnul Iisus
Christos se împart din Praga. Informa-
țiile și espedițiile se adreseze la
Bureau Bethlehem, Bregenz
(Vorarlberg). [418] 14-25

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia”,
soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al
„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”,

cuprinzînd

unele date dela întemeierea ei pînă la
31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Cartea Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului.

Prețul 70 bani plus portul postal

Reuniunea agricolă prin edarea acestei
cărți folosite a umplut un gol adînc simțit
în literatura stupăritului. Broșura este scrisă
de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea
răcește pe scurt tot de ce are trebuință un
stupar. Se recomandă cu deosebire ca premi-
pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Ionif Marșhall.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale
tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipirus Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă,
de Benedict Vicin. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgelnul. Poveste de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giu-
rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 12 bani.
14. Bunica de Bojana Nămcovă, tradusă din limba
boacă de prof. Dr. Urban Iarzik. Un exem-
plar cu 60 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turnului de George Coșbuc.
Un exemplar 16 bani.
18. Căldărușă cu trei picioare. Poveste france-
ză de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 16 bani.
19. Căpșoacă. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 16 bani.
20. Un peșteră îndrăgeln. Novellă de Björnsterne
Björnson. (1896). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teacă. Din poveștile
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
16 bani.
22. Scăpătoarea. Din poveștile lui Andersen. Un
exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc.
Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fantaziile lui Nicolae Goș.
Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc.
Un exemplar 30 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson.
Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantaziile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici.
Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăritul. Comedie de Molière. Un exemplar
60 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Măr-
gineanul”. Un exemplar 20 bani.
32. Pina-împărată și peana ei aleasă. Poveste
din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar
24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc.
Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-
zar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Boșeni. Novellă de Bret Harte.
Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța.
Un exemplar 16 bani.
37. Prinoasa farmaceută. Poveste în versuri de P.
Dulfu. Un exemplar 20 bani.
38. Pina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-
plar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan
soni. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan
Moța. Un exemplar 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar
60 bani.
44. Războiul păcurarilor. Poveste de Nicolae Trim-
bițenica. Un exemplar 44 bani.
45. Roma învinșă. Tragedie în 5 acte de Alexandra
Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-
plar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Tradu-
cere din limba rusă de Enea Hedeș. Un exem-
plar 30 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar
16 bani.
48. Poesii populare »Căntece bătrânești. Din cule-
gerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 ban.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste
tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Cuprinsul oel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română

ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru

se abonează și se vinde

cu numerl singuratei a 1 coroană la administrația ziarului „Tribuna”.

→ Apare de două-ori pe lună. ←

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasajul-român 20

Cu oala orarea oelor mai distinși literați.

Lectura cea mai aleea.

Un număr 1 coroa.